

TINDINOKK

TAARUPGAARDI EESTLASTE LAAGRILEHT.

NR. 1

16.2.46.

AVALÕOGIKS!!!

Meie, vanad "noeagriipoisid",
 Paljumagand, tudind, laisad,

Laagrielust tuimaks lõõdud,
 Süled ammu rooste sõõdud,

Saime äkist vaimujoogi,
 Pegasuselt kabjalõõgi.

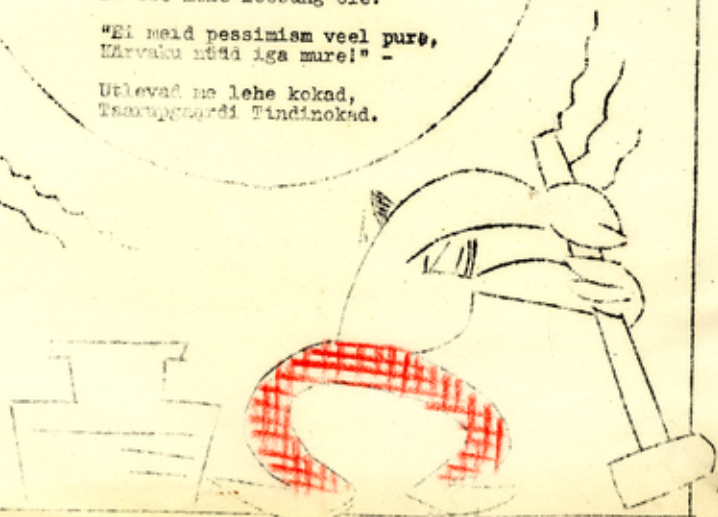
Ajud said siis pandud likku
 Ja masseerit vastustikku.

Nüüd on valmis kõik ju tehtud,
 Algab töö, kuis ette nähtud.

"Eüll on elu kurb ja kole!" -
 Ei see meie loosung ole.

"Ei meid pessimism veel pure,
 Kõrvaku nüüd iga mure!" -

Utleavad me lehe kokad,
 Taarupgaardi Tindinokad.

tok

üks purmasõit

Ma tein kaks ühe toroda surnasõidu, nüüd ma tahaksin jutustada sellest. Eks ole - teie kõik olete kuulnud üht mainasjuttu ühest kuulsaast laagrist Jütimaal. Olete kuulnud, kui pöördpööratavalt hea ja kuma on lõik seal, kui kohutavalt suurepärane teit, kui neobliid korteritingimused, kui hästi ollakse seal rõivastatud j.n.e. Muidugi - see võib olla ainult Aarkuasi laager, ütlete. Teil on õigus. Kuid rõõmestage, seda laagrit ei ole enam. Rõõmestage koos minuaga - see õnnetu nähtus on pühitud järvale siit maailmast aga tule ikkagi tagasi ta muudkui polge ette. Sellel rumalal mainasjutul on lõpp: Javel! Te oleksite pidanud nägema, kuidas selle laagri ühe suitsukond võttis vastu teate, et nad paigutatakse malle. Jah - malle! Malle, malle, malle, malle!!! Tuhat korda malle, et see sõna jääks elulõpuks nende kõrvu karistuseks nende minakuse eest, et nad teeksid ja kogeksid, et iga üheks ja üheks lõpeb kord poris. Te oleksite pidanud nägema nende nägusid, kui nad pakkisid sisse oma kallihinnalise varanduse ja ruttasid kaevandusse oma oravagunisse. Jah - oravagunisse, seda küll. Kuid olgu kiidetud taanlaste tarkus paigutada see oravagun kaubarongi koosseisu. Ja kui nad siis logisid selle kaubarongi sabas 60-70 kilomeetrit ootama terve päeva, siis irvitasid ma tõelisest heameelest. Sihtajaks jõudmaks ootas neid seal ees küll era-autobus, kuhu nad kõik magavalt - oma endise suuruse väärilt - istet võtsid. Kuid õnneks oli see veerist jälle paugaasi-generaatoriga ja ma heameel tõusis, kui sõit algas rattuserongi kiirusega. Jah - see oli tõeline rattuserong, surmanõuajate rong! Iga kilomeeter linnast eemale venitas nende hallikahvatud nööd veelgi pikemaks ja kahvatumaks. Neile oli räägitud, et neid ootab ees loss. Suvel olud seal külalistena Hollandi noored. Aga te ei oska endale ette kujutada, kuidas nad selles kahtlesid. "Seal mõni loss," ütlesid nad, "barakid, barakid on seal!" Neile oli räägitud, et selle lossi juures on tore fjord. "Mis fjord," vandusid nad, "hea, kui seal on üks porine lomp!" Neile oli veel jutustatud, et seal on uhked metsad ja mäed. "Ah, toame nende taanlaste metsi ja mägesid!" ütlesid. Elekter pidi olema majas. "On sul petrooleumilamp kaasas?" pärisid nad üksteiselt.

Hea küll. Viimaks raske pakikoorma all võibsevat auto keeratas maanteelt korpale ja seal sõras kohutavas pikkuses vanasagne, lunivalge madal laudahoone. Seesugune, nagu neid leidub vanade mõisade juures. Üle võlvitud sissesõidu seisis tähed "Taarupgaard". Oh, oh, hoo - kuidas nad vandasid neid pisikesi, trellitatud laudaaknaid!!!

"Jätke pakid," öeldi ühe sõbraliku häälega vanahärra poolt, kui auto peatus heledates tulodes sõrva tropi ees, "need toimetatakse sisse. Palun õhtulauda!"

Nad astusid kõheldes autost välja ja vandasid veel seljataha madala lauda poole. Mäni neid väherdada, nagu oleks palatunud enesest halba nägemust.

21

Jah, loss küll! Vaat, kus pettumus.

Beskoda. Ja-hah, pole viga.

Sõõgisaal. Avar, moodne, puhas. Põrand särab, et kahju peale astuda. Samuti hiilgavad laudad. Hm...

Toit. Jah - täpselt seda on vahetevahel saanud siin-seal peolaans.

Aga siis. Aga siis. Öeldakse, et nüüd siis tuleb tubadesse jaotamine. Üks osa läheb barakkidesse, teised kivihoonesse.

Ma rõõgatasin sisemuses. Siiski, siiski. Neil on siin barakid. See on tore, nüüd nad saavad!

Ja nende näod, mis vahopeal olid muutunud vähem kitsaks, vanisid uuesti pikaks. Kuid minu heameel oli üürrike. Varsti kõlas kuskilt allirõõms karjatus:

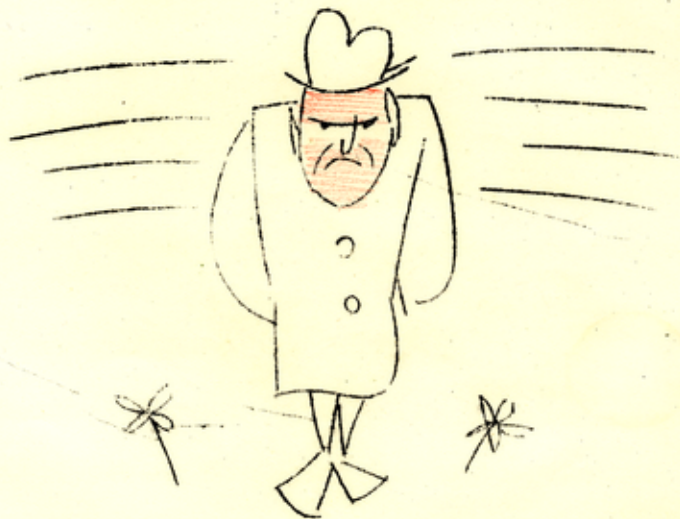
"Puhtad linnad, lapsed. Igas voodis on kaks linn ja kolm tekki. Ja keskõde on! Dushiruum on!"

Kattasin seda vantama. See oli tosi, paraku. Moodsad barakid, tipp-top. Ja ohmatuse ohmatus! Seal oli võimla. Tõeline, tulodes särav, puhtusest hiilgava põrandaga moodne võimla!

Ma ei saanud see õõ magada. Ma sissekukkumine ei annud mulle rahu.

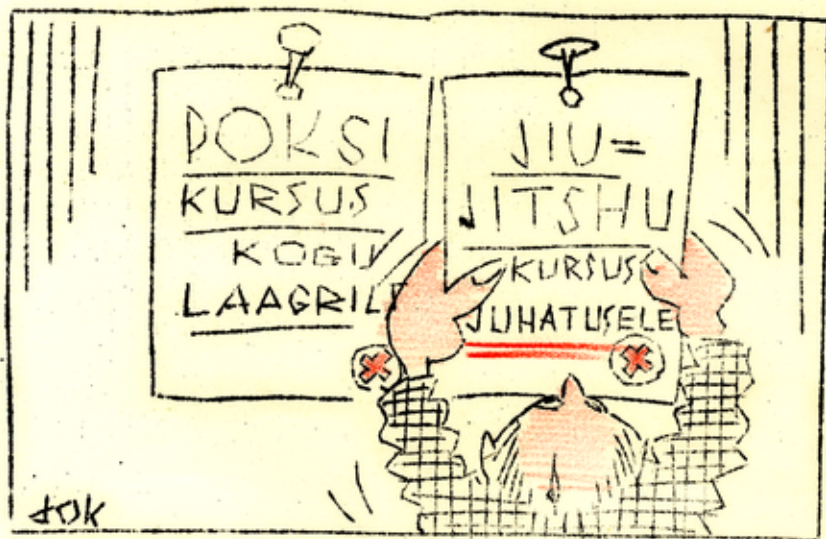
Kuid veel pahem tuli teisel hommikul. Selgus, et seal on siiski mäd, mets, fjord. Ja lossihoones on nende kasutada suitsetamisalong raadioaparandiga, ajalehtede, ajakirjade ja nöögudega. Mugav mööbel. Teisel kaks uhket säravat klassiruumi, mustad tahvlid seinal. Siis rahulik, mugav raamatukogutuba kaminahjuga. Sa tont, see on moodsaim laager Taanis. Paris, mis saab üldse olla.

Kuid ma ei anna alla. Siiski nad on maal ja sinna nad surevad. Surevad igavuse ja ükeluisuse kätte. See oli siiski nende surmasõit, paras noile! Ma pole kadekops, kuid ma ei või näha, kui kellelgi hõõti läheb. Selles mõttes on Tamsaare ütelnud õigesti!

Folk's

Põlvkonnatantsi K.B. Hallist

folk

MEID OLİ KORRU RUUS

Et saatusteed on inimesed, see tuntud, teatud igal maal, ja seda kogend inimesed veel rohkem praegu võõral maal.

Üks, kaks ja kolm - ei terved hulgad, on leidnud emid Tarnimail. Kas sobivad seal kõik need salgad? Kas valitseb mais kassakand?

Ah mis, meil täna pole nahti neid küsimasi hoida suus, meil tansseks vaid läheb lahti üks jutt: meid oli kuus!

"Ah lapsed, lapsed, teate mida kõik täna õhtul süüa sai?" nii vaikusesse kuuldis seda ja üks see pauku juurde lõi.

"Ah teate, kus vast oli kooke ja suppi, pekki, liha, praad, ja terve hulga kallid jookse - kui hea, et tool nii soodne krund!"

Kuid nagisovast kolmest koikust seal vantar välja unarann, nad igitseend nii väga vaikust, sest lahenevus kesköö saama.

Neist üks seal tumbib inglis sõnu, sest hõmme tuleb nõudlik tund, ja teine tumbab sellest mõnu, mis võõras autor kirjutanud.

Ning kolmas viskleb, väänleb koikus, ei unarahu tema san, sest puudub absoluutne vaikus, ta soovib laangi kaustata.

"Oh tere! kuulduv uusi hääli. "Kas triikida veel õhtul saab? Mal mure rõhub nõnda meele, mis kortsaund soolikuust mul saab!"

Ning siis ja siis ja vuh ja trahh, seal nurupilv käib üle poa, ja tantsiv harjavaru teeb "krahh" - kuis juhtus? - pühkiija ei tea! Kuid nigin, nigin järeku kostub, nii kuri, vihane ja karm. "Kas kord ju rahu tuppa laskub? Kas lõpeb korraks juba lärm?"

Ning sigin-sagin nõudli jätkeb - kuid sihiks seekord vaikne süng, ju sõba silmadele laskub, on lõppend seekord pööva määg.

On uni romid vaid süngi - seal korraks ükselink teeb naks - ning sulkis, hoides kites kingi, end tuppa nihutab uus saks.

"Oi, kurat, kus vast oli õhtu! Nii mure nalja täna sai!" Ta larmakalt seal paiskas õhku ja uus silmist hõigil lõi.

"Kus sai seal tantsida, sai väina, sah, võta suitsu - pompsisin! Ning sangi arge tulge väina - ma upris vareke - tantsisin!"

Ja lõpuks siiski väinno "tuus" on kuuldes sangi saanud. Need oli seal siis tervelt kuus - neid saatust kokku pannud!

Kadri Lepp.

"Mitine saab eestlase keeles!"

Kaulsin kord - eesti keeles - pealt järgmist stseeni, pigem küll ainult stseenijuppi:

Pootsman (KMKab): Madrus Kirjakk!

Kirjakk (vastab): ON! -

Kas see on eesti keel?

See pidi arvatevasti olema eesti keel, sest kõne all olev dialoogijupp kuulub näidendi teksti, mis algusest lõpuni kanti ette meie emakeeles.

Eesti mereväe madrus oleks loendusel muudugi vastanud teisiti - mitte "ON!", vaid "SIIN!". Aga mis asi on see "ON"?

Kõik saab meile selgeks, kui kuulame, et ülaltsiteeritud väike kahekõne kuulub nõukogude näidendi teksti, mis oli tõlgitud vene keelest. See väike sõna "ON" praegu käsitletavas ühenduses on rääkivatest sellest, kuidas võõrkeele mõju võib rikkuda emakeelt.

Venekeelses tekstis seisab "JESTJ", see tähendab tõepoolest "on", ja niiviisi on tõlkija ka orjalt ja stalinlikult tõlkinud.

Stalinlikult - jaa, Nõukogude Eestis ja kardeti ja arvatevasti kardetakse veel praegugi Stalinit väga. Kui omal ajal "professor" Sipsaka tähelepänu juhiti sellele, et üks koht Stalini mingis kõnes on tõlgitud liig venekeelset ja seega eesti keele seisukohalt vigaselt, ütles ta: "Meie suur Stalin on seda vene keeles nii öelnud ja seepärast peab see eesti keeles olema täpselt niisama!"

Niiviisi "täpselt" toimis siis ka tolle "JESTJ'i" tõlkija. Kõnne ainult, et ta oma "täpsusoga" ei olnud siiski küllalt täpne. Ta ei teadnud nimelt, et see "jestj" ei olnud mitte see "jestj", milleks ta seda pidas, vaid et see on lihtsalt moonutatud ingliskeelne "Yes", mis ei tähenda muudkui "jaa". Seda tähendust annab m.s. ka Arumaa vene-eesti sõnaraamat.

Seda "ON'i", mis ei ole mingisugune "ON", me võime 1940/41 a. teatrihooajal kuulda nii mõnegi eesti linna lavalt ja arvatevasti kuulab seda eesti teatripublik müüd jällegi. Meid keele ja ühtlasi keeleinstinkti rikkumisi oli meie esimesel "punasel aastal" veel teisigi. Nimetagem ainult sõnaühendit "stalinlik konstitutsioon" mis on ehk venekeelne. "Pätsilikust" konstitutsioonist ei oleks meil keegi gi kõnelnud, sest igalüks teadis, et nimetega on "Pätsi konstitutsioon."

Säärased keelerikkumised me näeme praegu iga rahva keeles - kui seda kõneldakse välismaal. Vastava välismaa keel ei jäta oma mõju sisseerandaja, eriti arenenud sisseerandaja keelde avaldama.

Mis keelest võiks küll olla järgmine lause: "Puesne peapipoki kitsenissan!"

Tundub, et võrmilt see peaks olema soome keel. See ongi soome keel, aga niisugune, millest ei saa aru iga soomlasegi. See on nimelt ameerika soomlaste keel, mida võivad mõista ainult inglise, tap-

semalt ameerika=inglise keele tundjad. Üteti ei ole see muud kui meepäraseks tehtud inglise keel. "Pussan" on ingliskeelne "push", "poipipoki" on "babybuggy" ja "kitsoni" on muidugi "kitchen", nii et terve lause ei tähenda muud kui "Lükkä lapsevanker kõõki!"

Ameerika sakslasilt võib kuulda "sakskaealsoid" lauseid nagu see: "Du wirst eine Kolde kateschen". See on muidugi ingliskeelne "You'll catch a cold" ja tähendab: "Sa saad veel külmetuse".

Aga aga ameerika eestlasedki ole paremad.

Kuidas meeldib teile järgmine lause:

"Mitime sabvee steesoni juures!"

Kas, eks? Aga mida see siis tähendab? Ei midagi muud kui et: "Kohutume (ingl.k.: to meet) allmaandratoteesjaama (ingl.k.: subway station) juures!"

Säärast keelt kõneleb osa Newyorgi eestlasi.

Need aga meie hulgast, kes tunnustliku sattusid Saksamaale, ei ole ka päris puhtad praegu kõne all olevast keelerikloomise patust. Kes meist ei ole kuulnud lauseid nagu järgmine: "Juhon eõi polm stammri ja ühe bunte plate ära ja nüüd on tal veel viisistist gramm fetti jemmüise jaoks."

Missugusel määral rootsi keel on mõjutanud Rootsis elavaid eestlasi, seda meie siin Taanis ei tea; arvatavasti siiski suuremal määral kui meie, Taanis viibivate, eestlaste keelt. Selleks, et teatav keel võiks meid mõjutada, peame seda tundma. Taani keelt tuntakse meie hulgas võrdlemisi vähe, kuna on vähe kokkupuuteid rahva endaga. Seetõttu on see keel meid omakeelt meie siinviibimise ajal ka võrdlemisi vähe mõjutanud. Aga sõnu nagu "frekost" (eine, "pruukost"), "varägo" (palun, olge lahked) ja "dailit" (dejligt = tore), tarvitatakse meil siin eesti keeleski sageli. Taani keele kõige "hävitatavam" mõju avaldub ehk selles, et nii mõnigi meie kaasaajlane on hakanud meie seelget ja puhast "jaa" hääldama taani kombel, täh. - "jää". Kes meist tahaks, et ar saim talle annaks oma "jääsõna"? Mina küll mitte. Tänan, ei!

= Filo =

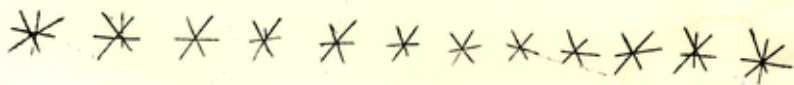
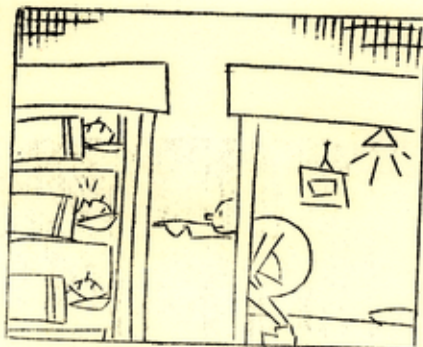
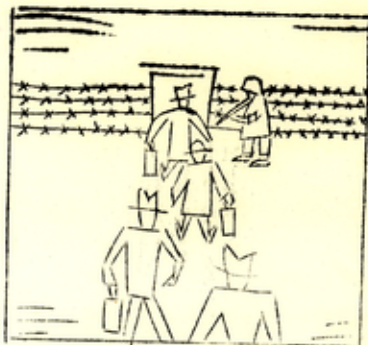
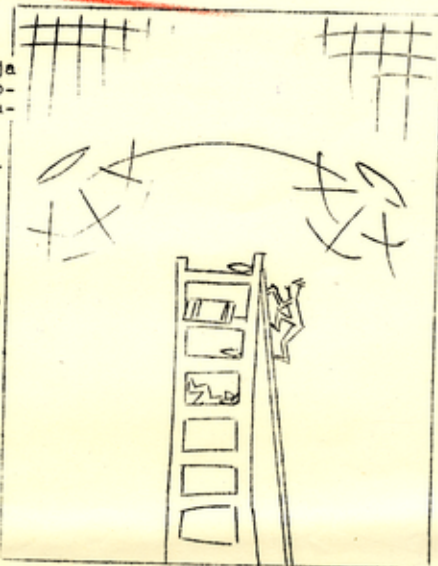
NUUD AGA - ÜKS VÄIKE TEST!

1. Kui vana oli Carmen, Bizet' samanimelise ooperi nimitegelane, teoses, mis on olnud aluseks ooperi tükettile?
2. Kui vana oli Julia Shakespeare'i "Romeo ja Julia"?
3. Missugune maailmakuulus näitleja on eespoolnimetatud Juliat mänginud, olles täpselt autori poolt ettenähtud vanuses?
4. Kui sügavale võib keel metea sisse jooksta?
5. Kas sellel ameerika õpilasel on õigus, kes kirjutab "Mandoliinid on kõrged ametnikud Hiiris"?
6. Kumb näeb absoluutses pimeduses paremini, kas öökull või kass?
7. Ks on õige, et "vana Egiptuse elanikke nimetati muumiaiks"?
8. Kas on õige, et Austraalia "puumised loomad on kangurud ja buumerang"?
9. Mida nimetatakse inimese "konstitutsiooniks"?
10. Kas on õige, et "vana Moskva elanikke nimetati moskitodeks"?

DAAR ettepanekud

Meie karikaturist Jok külas-
tas hiljuti K.B. Halli. Äärmiselt
suure korterikriisi tõttu
pidi ta hilisõhtul otsima oma
linna, olles alalises ohus, po-
litsei küüsi sattuda. Koju taga-
si jõudes mõtles Jok asja üle
põhjalikult järele ja esitab
nüüd mõned ettepanekud korteri-
kitsikuse vähendamiseks.

1. (paremal) Ülesse õhku!
Õhk ei maksa raha!
2. (all vasakul) Opositsioon
karistuslasgrisse. Nii saab
vabu voodeid.
3. (all paremal) Teostada elamispinna
tiheduse revisjon
tuntud põhimõttel - palk oma
silmas, pind teise silmas
j.n.e.
4. (pilti pole) Teatada meie
lugupeetavatele lõunasaabritele,
et valge laev Venezuelasse
väljub hoopis Helsingi
sadamast.

"Time" soder

Üks taani leht kinnitab, alljärgnevat lugu olevat toosti sündinud.
Keegi "Jaani" oli tüdinud sojaväeteenistusest ja igatses sulle:
vabaks pääseda. Ehk aitavad silmad. Niisiis - arsti juure.

Arst küsis: "Istuge sellele toolile!"

"Mis toolile?"

Arst küsis: "Kas te näete neid tähti?"

"Mis tähti?"

"En!" ütles arst: "Asi näib olevat tosine. Tulge homme hommikul tagasi, et ma võiksin teie silmi lähemalt uurida."

Ohtul läks soder kinno. Vaevalt oli ta kohale istunud, kui ta enda korval avanes arsti, kelle juures ta enne oli käinud.

Mis teha?

Kiiresti otsustanult koputas "Jaani" selga enda ees istuvale daamile ja ütles viisakalt:

"Vabandage, härra, kas te võiksite mulle lahkesti öelda, kas see buss sõidab jaanani?"

Vastused testile

- 1) 14 aastat Prosper Merimee "Carmeni" järel.
- 2) Samuti 14 aastat. 3) Eleonora Duse. 4) Metsa kesk-kohani, sest kui ta kaugemale jookseb, jookseb ta juba metsast välja. 5) Mitte mandoliinid, vaid mandariinid. 6) Ei kunagi - absoluutses pimeduses ei näe keegi midagi. 7) Ei. Mauminaiks nimetati ainult bal-sameeritud laipu. 8) Ainult osalt - bumerang on heit-torelv. 9) Kaasasündinud kohalandi, millega on seoses inimene jõudlusvõime ja see, kuidas ta suhtub unber-maailma. 10) Ei. Noid nimetati moskoviitideks.

Teadmata kadunud laagri-eeslast
Voldemar A s r e l a i d i
otsivad Asrhusi eestlased.
Iga teate eest tänulikud.
Taarupgaardi, pr. Lögstrup.

Vesti laagrid - tähelepanu!
Vilunud juhatusliige (reservis)
otsib kohta
Laialdased eelteadmised juhti-mistöös ja sõbralik käitumine opesitsiooniga.
Teatada slt. märgusõna all
"Juhatusliige rsv."

Togevtoimetaja: Heino Robano, Toimetus: Voldemar Mettus, Heino Arvo,
Mia Lepa.
Väljaandja: "Taarupgaardi" eesti põgenikolanger.
Postiaadress: Taarupgaard, pr. Lögstrup.
Printed in Denmark.

"TINDINGKA" HINNATA KAASANNE

MEIE MUDILASTELE

NR. I

1944. a.

Anni, Manni, Karu-Täts!

Elas Eestis vaike Anni,
Sõbraks temal nuku Manni,
Nuku Manni, Karu-Täts -
Rõõmul päev neil mööda läks.

Naeris Anni, rõõmus Manni -
Naeris Manni, rõõmus Anni,
Karu-Täts vaid mõises,
Nii et umbrus komises.

Kuid siis saabus kure seg,
Järele tuli valge laev,
Anni, Manni, Karu-Täts -
Reis neil kõigil laiali läks.

Nuttis Anni, nuttis Manni,
Maha jätsid mõne kummi.
Karu-Täts vaid mõises -
Kurjalt umbrus komises.

Moodus päev ja moodus öö,
Algas kolmel uudne töö:
Vahtida ja vaadata
Uudist kõikjalt oodata.

Kilkas Anni, kilkas Manni,
Leidsid igas uudses anni,
Karu-Täts vaid mõises -
Mõnul umbrus komises.

Ja siis saabus uudne kodu -
Oh, neid varsti oli rodu -
Tahtsid kõikjal reisisid,
Polnud aega pusida!

Kuid siis viimaks viis neid tee
Sinna kust-kord algas see:
Eesti koju, Eesti tallu,
Eesti metsa, Eesti sallu.

Rõõmul heiskas siis me Anni,
Rõõsamalt veel nuku Manni,
Karu-Täts vaid mõises,
Nii et umbrus komises!

Tibukene (KULONE KOOL)

"Ma leidsin terakese!" hüüdis tibu. "Tahan selle kasvama panna. Kes aitab mul ta mulda siigutada? Kus ei tuleks sina mulle appi, väike kassike?"

"Näü, näü, mul pole aega," vastas kassike

"Aga sina, väike kutsake?" küsis kana.

"Auh, auh, ei, ei, pean puhkama, olen väsinud," vastas koer.

"Aga sina, piisike hiireke, kas sina ei tuleks mulle appi?"

"Piuks, piuks, ei, ei, mul pole ajavarsugi, pean minema tädile külla," vastas hiireke.

"No siis panen terakese ise kasvama," ütles tibu ja kraapis selle ilusasti mulla alla.

"Aga kes aitab mul nüüd seemnekest kasta? Kas ehk sina, väike kutsake?"

"Ei mina saa tulla, löin ennist varba valusasti vastu kivi," hüüdas koer.

"Aga sina kiisu?" küsis tibu.

"Ei minagi saa sind aidata, määrin ehk oma puhtad käpakesed ja kallid kasuka ära!" vastas kassike.

"Ja kuidas on lugu sinuga, kallid hiireke?" päris tibu.

"Pole minustki suurt asja," vastas hiireke. "Käisin eile külas, sain veidi rohkem kui tarvis, küht on hoopis korrast ära. Ei mina suuda sind aidata."

"No siis kastan ise oma terakesed."

Ja tibuke kastis korralikult iga päev oma seemnekest. Peagi pistis väike taimeke oma ladva maa seest välja ning hakkas kiiresti kasvama ja sirguma pikaks nisukõrreks. Paika küpsetas varsti terad nisupeas kupsaks.

Siis jõudis kätte lõikuse aeg. Jälle päris tibu koeralt, kassilt ja hiirelt, kas nad ei aitaks tal vilja lõigata ja pärast terad viia veskile saiajahu jahvatamiseks. Kuid seegi kord ei tahtnud keegi tibukest aidata, igatks leidis mingisuguse vabanduse ja tibu pidi üksi lõikama oma vilja ning terad veskile viima. Teradest sai ilus valge jahu mille tibu koju vedas.

"Tahan magusat kooki küpsetada. Kes tuleb mulle appi?" hüüdis tibu. Ent seegi kord polnud kellestki abita, ja tibu küpsetas enesele magusa koogi.

"Kook on valmis," teatas tibuke, "kes tuleb appi seda sööma?"

"Auh, auh, mina tulen," hüüdis koer.

"Näü, mina ka," hüügas kass.

"Piuks, piuks, mina ise tulen appi," piuksus hiireke.

"Ei, kulla veljed, teie ei saa siit suutäitki. Teie ei aidanud mul seemet maha panna ja seda kasta. Teie ei aidanud ka vilja lõigata ega teri veskile viia; teie ei aidanud isegi kooki küpsetada. Eiik teid pidin tegema üksi. Nüüd söön ka üksi." Ning tibu söi magusa koogi üksi ära.

VÄLJAANDJA TAARUP: AARDI GISTI LAAGER. 1946.